

Forever Young

Idealisten tillhör ett släkte som fått för sig att dela med sig av sina upplevelser. Lite komisk. Kanske gör han sig en hacka, köper sig en glass. Sedan tar någon annan vid, högre upp i näringskedjan. Vagabonden Bob som Izzy Young fixade spelningen åt på [Carnegie Chapter Hall 1961](#), förlorar sig i mytologin. Han finns i tusen versioner – dock såldes bara 53 biljetter den gången. Men, stenen var i rullning.

Izzy från Bronx med polsk-judiskt ursprung, svarar mot ett enda signalement. Han spred musik och poesi i New York på sextiotalet. Han fortsatte sprida sina skatter i Stockholm fram till 2018. Med nutida ordbruk en influencer – men utan intäkter och uppkoppling. Han brann för sin uppgift men inte som vi löneslavar gör. Han arbetade på riktigt. Han var på Uppdrag i livet och hans livsverk finns nu på [Library of Congress](#).

Om honom handlar boken som jag läser. Och indirekt – om en tidsande som präglade en generation och om den nya [vinden som blåste](#) – och om den envise folkbildarens dagsverke att fånga den. Självt var jag för ung för sent och missade protesttåget. Jag hann på först när [poetens hjärteblod](#) färgat spåren röda, men jag lyssnar gärna på Dylans gamla sånger när jag läser Philomène Grandins berättelse *Glöm allt men inte mig*.

Izzy Young hade många [berömda vänner](#) inom folkmusik och underground. Och bland radikala. Den mest kände vännen var naturligtvis Gud själv i folkmusikkretsar, hette Bob i förnamn, och kan anas i fjärran som en mörk planet. Den frånvarande nobelpristagaren om vilken allt graviterar i några andlösa kapitel, ger mig Philomenes dilemma. Hennes rörande uppoffringar för att ta den åldrande Izzy, Dylans upptäckare, till festen, dröjer kvar. Liksom hennes osentimentala iakttagelseförmåga.

Philomène berättar om vardagarna på Söder med den egensinnige idealisten Izzy som aldrig har några pengar, eller om vännen Izzy som älskar glass, tillika innehavaren av den udda butiken Folklore Centrum. Och om kärleken till sin far. Ett stort barn som förmodligen inte skulle hålla måttet i någon definition av hur en far bör vara. Möjligen då, i jämförelse med Pippi Långstrumps.



Tiderna är i förändring, precis som sången säger.
Det kan ha sina problem att vara – för alltid ung.

Men det låter vackert. För Philomènes del blandas skönheten

med hennes skarpa blick och ger mig historien om ett barn som lever med en bekymmerslös far i ekonomisk misär. Med alla kreativa, taktiska val det förde med sig. Hon tvingas bli vuxen.

Bob Dylan fyller åttio. Han håller hårt i sitt privatliv, skyddar de sina, sägs det. På sitt gods i Malibu efter sin mytiska vandring från trasor till rikedom, förenas hans fotspår med fotfolkets Izzy Young, vandraren som [dog i steget 2019](#).

Vagabonden från Carnegie Chapter Hall sålde sin låtkatalog för 300 miljoner dollar efter sextio år. Om honom vet jag nästan ingenting.

Jag öppnar boken igen och bläddrar fram Bobs aningslösa fråga till sin gamle vän Izzy. Var hade Izzy sitt "mansion", sitt gods? Ja, var hade han sitt slott? Jag är nästan säker på att han hade ett.

Text: Farbror Mosterberg

Bild: Izzy Young och hans musikaffär på Wollmar Yxkullsgatan, Wikimedia Commons

MER: Lyssna på P1:s Söndagsintervjun med Philomène Grandin [här](#).

Och läs gärna hennes bok om pappa Izzy [Glöm allt men inte mig \(Albert Bonniers Förlag\)](#).

Läs fler krönikor av Farbror Mosterberg [här](#).

PHILOMÈNE GRANDIN

GLÖM ALLT MEN INTE MIG



ALBERT
BONNIERS
FÖRLAG